

Per una RTVV sense privilegis

UN BON NOMBRE D'EX-TREBALLADORS VOL ARRIBAR A LA NOVA TELE COM SIGA. CADA VOLTA MÉS SOLS, NOMÉS COMPTEN AMB EL SUPORT DE PODEM, QUE HA INTRODUÏT UNA DISPOSICIÓ, AMB POC FUTUR LEGISLATIU, PER ATORGAR-LOS PRIVILEGIS EN LA NOVA LLEI.

La filosofia i el model estan assumits. Cal una Ràdio-Televisió Valenciana (RTVV) nova, des de zero i en marxa com abans millor. I possiblement ja seria així si no fóra per les pressions d'un bon nombre d'extreballadors per conservar tota mena de privilegis i exclusivitats: o serà amb nosaltres o no serà. Es tracta d'una finalitat més vital que ideològica. Fins i tot passional. Una passió pels interessos propis i la supervivència. I tot allò és ben legítim, però no en nom de la societat valenciana.

És per aquesta voluntat desesperada que han perpetrat, amb no massa èxit, un segrest de les institucions i, fins i tot, la terminologia. Crida l'atenció l'autodenominació com a "comitè d'empresa" quan ja no hi ha plantilla des de juny de 2015. Un qualificatiu entre romàntic i publicitari. Un orgull antic de vells combatents reconvertits en *latin-kings* pels suburbis de Twitter. Les campanyes de difamació als contraris són pròpies de qui disposa de temps i mitjans (beneïts subsidis!) per bastir-les. I en algunes èpoques s'han assolit temperatures de maxil·lars en ebullició. Amb el pa, no s'hi juga.

Però és en la pressió de *lobby* sobre les institucions on es constata millor l'afany i la decadència. La Generalitat la tenen perduda. Ni Ximo Puig ni Mónica Oltra en volen saber res. Bé és cert que existí una relació indecorosa entre polítics i antics assalariats durant la campanya electoral. S'utilitzaren mútuament i ara els segons s'ho volen cobrar amb uns interessos tan pròxims a la usura que s'ha rebenat la guardiola. Als *ex-combatents* els queden les Corts. I no és poca cosa. D'allí eixirà la nova llei d'RTVV, actualment en procés de redacció. Una missió supervisada (quan no superviciada) per Antonio Montiel, por-

SERGI TARÍN

taveu de Podem i únic i últim aliat de la vella guàrdia. Pel camí electoral es quedà Esquerra Unida i Enric Morera, un dels pròxims, s'ha dedicat més a fer-los amables colpets d'esquena que a conspirar al seu favor des de la presidència de les Corts.

Antonio Montiel, per tant. Ell és ànima i cos de la comissió d'RTVV i de l'Espai Visual. A mitjan maig s'aprovà la proposició de llei del nou ens públic. Tot redactat des de la Secretaria Autonòmica de Comunicació, però amb un afegit de Montiel en l'últim segon de la pròrroga: una disposició transitòria, la novena, amb l'eloqüent títol de "Del personal de l'extint grup RTVV". Un text de tres punts que atorga clars privilegis als *extints*: "S'haurà de tenir en especial consideració l'experiència acumulada pels que hi hagueren prestat serveis i el fet que, en el seu moment, ja hagueren superat proves selectives d'accés". I diu que "per raons d'urgència" i de "caràcter ex-

cepcional" se'ls podrà contractar temporalment. Tot allò a instàncies del director general de l'ens, nomenat pel Consell Rector, amb majoria de membres escollits per les Corts.

Ni Compromís ni PSPV reaccionaren. En canvi, Ciutadans es negà a empassar-se la píndola. Més enllà de prebendes, s'obriria la porta a col·locar en la tele "per raons d'urgència" treballadors pactats pels partits que governen. Un cudol ben mineral i molt poc botànic. Més encara venint d'un professional del dret públic com Antonio Montiel. De moment, el Consell Jurídic Consultiu ja s'hi ha posicionat en contra i des de la Generalitat es prepara, en la mateixa línia d'evitar la vulneració del principi d'igualtat, l'informe de vist-i-plau a la proposició de llei. Paral·lelament, els grups ja estan elaborant esmenes correctores.

Tot té un punt d'erosió soterrada que emergirà abans de l'estiu, quan es debata la llei a l'hemicicle. Un desgast que també afecta l'ex-comitè d'empresa, que ha passat d'exigir la readmissió en bloc dels 1.608 treballadors a voler colar-ne de calbot només uns quants centenars, de la mà de Montiel, ni que siga "de caràcter excepcional". Privilegiats entre els privilegiats? Quins? Els empleats que passaren les primeres proves d'accés en l'època de Joan Lerma? Els que arribaren el 2003 amb unes oposicions fraudulentes i denunciades pels mateixos sindicats que ara els defensen? O potser part dels centenars d'apadrinats pel Partit Popular per garantir la manipulació i la degradació periodística?

No tots eren iguals, però tots han compartit barricada. Ara l'espai queda reservat a uns pocs. Si és que hi ha espai. El bé comú mai no tingué repercussió als ecosistemes de Darwin. Ho veurem.

Periodista